

[Jørgen Jørgensen.]

være de Ting, som det ærede Medlem nævner, der skiller. Men hvad er det da? Det ærede Medlem siger: Vi vil give Handelen mere Frihed. Men Venstres Ændringsforslag gennemført betyder, som de Konservatives Ordfører sagde, at Handelen faar mindre Frihed end efter Loven og Flertallets Forslag. Det er falsk Reklame at gaa ud i Befolkningen og sige: her er Frihed for Handelen — paa samme Tid, som man siger: Vi maa kræve, at al Import kommer under Kontrol for at sikre os Muligheden af at kunne anvende hele Importen til at skabe Mulighed for den størst mulige Afsætning. De Herrer kan tage Standpunkt og sige, at de handelspolitiske Formaal skal stilles i Forgrunden; men de Herrer kan ikke samtidig sige, at dermed skaffer de større Frihed for Handelen, for de to Ting strider mod hinanden. At stille det handelspolitiske i Forgrunden, som alle er enige om, nødvendiggør, at færre Varer kan komme under den frie Omsætning, fordi det nødvendigvis maa føre med sig, at man raader over hele Importen for at have Mulighed for at udnytte den til den størst mulige Eksport.

Man maa, som sagt, vælge en af Delene. Man kan sige, at det er nødvendigt af Hensyn til Landbrugets og hele Samfundets Økonomi at skabe den største Mulighed for Afsætning af Landbrugets Produkter — og deri er jeg enig —, men Konsekvensen deraf er, at saa bliver Handelens Frihed i meget høj Grad begrænset.

Det ærede Medlems Forslag ført ud i Livet betyder, at der ingen Friliste findes, det betyder, at man forud for hver Varetilde-ling maa holde i Reserve Indførselen af de Varegrupper, der kan blive Brug for ogsaa ved fremtidig Vareudveksling med andre Lande, foruden dem, man i Forvejen er bundet til. Det betyder, at al Import maa under Kontrol. Jeg siger igen: Hvor kan dog et Parti gennem sin Ordfører, gennem sin Presse ville give Befolkningen et fuldkommen falsk Billede af det virkelige Forhold ved at sige, at man samtidig giver Handelen større Frihed?

Det Krav, der rejstes fra Erhvervenes Side, da der blev Spørgsmaal om Valuta-lovens Afvikling eller Fornyelse, var, at Erhvervene skulde have større Indflydelse paa

Administrationen af Loven, og dette Krav er i høj Grad imødekommet gennem de Ændringsforslag, der her er stillet. Det Valutaraad, som Landbruksraadet krævede, og som Erhvervene ønskede, er gennemført. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var saa, jeg ved ikke, om jeg skal sige venlig at sige, at Fastholdelsen af dette Valutaraad i Forslaget her var en Fiffighed fra min Side. Jeg tror, som det ærede Medlem Hr. Christ- mas Møller sagde, at Venstre i Forbindelse med denne Lov skal være forsigtig med at tale om Fiffighed. Jeg vil gerne til det ærede Medlem sige, at det Udvalg, der her er foreslaaet, ganske nøje opfylder det Ønske, som Erhvervene og i særlig Grad Landbruget nærede.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup siger: Ja, men Landbruget og Venstre ønsker, at dette Udvalg skal nedsættes under Udenrigsministeriet i Stedet for under Handelsministeriet. Hvad er da Forskellen paa de to Forslag, der her foreligger angaaende dette Udvalg? Det er den, at Flertallets Forslag giver Udenrigsministeriet en Repræsentant med i Udvalget, medens Venstres Forslag slet ikke giver Udenrigsministeriet nogen Repræsentant. Venstres Forslag gaar ud paa, at Udenrigsministeren skal nedsætte et Udvalg, bestaaende af de samme Repræsentanter, som vi foreslaar; men vi foreslaar tillige, at Udenrigsministeriet skal have en Repræsentant i dette Udvalg. Hele Forskellen er den, at det efter vort Forslag er Handelsministeren, der nedsætter Udvalget, og efter Venstres Forslag Udenrigsministeren; men Sammensætningen bliver den samme, med den Forskel, at vi giver Udenrigsministeriet en Repræsentant, som Venstre ikke giver.

Det er den Maade, hvorpaa Venstre imødekommer Kravet om at give Udenrigsministeriet større Indflydelse: de vil holde den Mand ude, som vi ønsker skal ind i dette Udvalg, og saa vil de have den Proforma-tilfredsstillelse, der ligger i, at dette Udvalg nedsættes af Udenrigsministeren i Stedet for af Handelsministeren. Jeg vil nu tro, at Udvalgets Sammensætning bliver ikke anderledes, enten det nedsættes under den ene eller den anden Minister i et Ministerium, hvor man arbejder fornuftigt sammen, som man gør det i det Ministerium, vi har nu.

Jeg anser det Krav, som Landbruget har rejst om, at man fra Hovederhvervenes